

שבועות מד

רבי אליעזר	רבי עקיבא	
המלוה את חבריו על המשכון ואבד המשכון	ישבע ויטול את מעותיו	יכול הוא שיאמר לו: כלום הלוייתי אלא על המשכון, אבד המשכון אבדו מעותיך
אבל המלוה אלף זוז בשטר והניח משכון בידו	דברי הכל - אבד המשכון אבדו מעותיו	
ניסיון 1 להבין את המחלוקת בדלא שוי שיעור זוזי	לא מסכים עם שמואל	מסכים עם שמואל
ניסיון 2 בדלא שוי	לא מסכים עם ר' יצחק - בעל חוב לא קונה משכון	מסכים עם ר' יצחק - בעל חוב קונה משכון
דחייה	אימור דאמר רבי יצחק - שמשכנו שלא בשעת הלואה, משכנו בשעת הלואה מי אמר? אלא, משכנו שלא בשעת הלואה - כולי עלמא לא פליגי דאית להו דרבי יצחק	
ניסיון 3 במשכנו בשעת הלואה	שומר אבידה - רבה אמר: כשומר חנם	שומר אבידה - ר' יוסף אמר כשומר שכר
דחייה	דרב יוסף תנאי היא! לא, בשומר אבידה - דכולי עלמא אית להו דרב יוסף	
ניסיון 4 במלוה צריך למשכון	לאו מצוה קא עביד	מצוה קא עביד

רבן שמעון בן גמליאל	רבי יהודה הנשיא	
המלוה את חבריו על המשכון ונכנסה שמיטה	אם היה משכונו כנגד חובו - אינו משמט, ואם לאו - משמט	אף על פי שאינו שוה אלא פלגא - אינו משמט
הצעה שנדחתה - כנגדו	כנגדו אינו משמט	מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: כנגדו נמי משמט, אלא אמאי תפיס משכון? לא כשמואל
הצעה אחרת - כנגד כולו	כנגדו אינו משמט	כנגדו נמי משמט
דחייה וחזרה להצעה ראשונה - כנגדו	שלא כנגדו משמט	דחיית הקושי מלפני כן: ודקא אמרת: למאי תפיס ליה משכון? לזכרון דברים בעלמא.